

"...Jövevény voltam... és befogadtatok..."

Jobbágy Ferencné
Nap utcai Baptista Gyülekezet

Ígéretes meghívás érkezett a józsefvárosi keresztény felekezetek nőtestvéreihez. Ökumenikus istentiszteletre voltunk hivatalosak, hogy újból átélhessük azt a felemelő érzést, amikor az Isten után vágyakozó szív, imában találkozhat Vele.

Március 2-án (szombaton) du. 17 órára benépesült a József u. baptista imaház szép imaterme érdeklődő, imára buzdulni kész nőtestvérekkel. A házigazda - **Újváriné Anikó** - meleg szeretettel fogadott bennünket. Elmondta röviden, hogy a francia nőtestvérek készítették elő nekünk ezt az istentiszteletet, mi pedig bemutatjuk, hogy kik ők és honnan jöttek.

Már a gyülekezés ideje alatt francia zene szólt, az Úr asztalán pedig Máté ev. 25. fejezeténél kinyitott Biblia, melyet a gyertya fénye jól megvilágított. Miután a ráhangolódás tökéletesen megvalósult, Újváriné Anikó - liturgia - imájával vette kezdetét az Ökumenikus Női Világimanap alkalmá.

Bevezetésként - ismereteinket bővítendő - egy sokszínű és értékes kiselőadást hallhattunk Franciaországról. Súlyom Anna a József u.-i baptista gyülekezet fiatal tagja, lényegre törő információkkal ajándékozta meg a hallgatóságot.

Ezután a címben szereplő liturgia következett. Hat különböző felekezetű nőtestvér meleg színárnyalatoknak megfelelő színű sálakkal jelenítette meg a francia asszonyok származásának sokszínűségét.

Egy hetedik nő pedig szürke sáljával a bevándorlót, a jövevényt képviselte. (A szürke sásas egy orosz származású nőtestvér, tört magyarsággal igazán jól érzékeltette a bevándorlót, a jövevényt.)

A liturgia felénél igei üzenetet hallgattunk **Románné Bolba Márta** evangélikus lelkésznetől. Szolgálatában hangsúlyozta, hogy egymás befogadását, a hajléktalanok, rászoruló sorsát csak a golgotai keresztre nézve érthetjük meg.

Ezen az estén sokat énekeltünk, amely szépen illeszkedett a liturgiához. Az egyenkénti ima pedig - melybe minden felekezet bekapcsolódott - még inkább pezsdítette szíveinket és az alkalmat. Felemelő pillanat volt, amikor az Úrtól tanult imádságot, egymás kezét megfogva, könnyeinkkel küszködve, imádkoztuk. Őszintén éreztük, hogy **Krisztusban ledőlnek a válaszfalak**, ha nyitottak vagyunk egymás elfogadására és befogadására.

Az alkalmat az alagsorban **szeretetvendégséggel** folytattuk, ahol franciás készítményektől roskadozó asztalok mellé ülhattünk. **Szlepák Attila** gasztronómiai "tudását" ízleltük, aki teljes megelégedésünkre, a gusztusos alapanyagokból ízletes különlegességekkel kápráztatott el bennünket. Köszönjük!

A nap végén megállapítottuk, hogy közösségben lenni jó, imádkozni még jobb, egymást szeretni a legjobb. Állandósuljon ez a lelkiület a felekezetek között, bennünk, ezáltal **készek és képesek leszünk az ige tanításának megvalósítására**: "... jövevény voltam... és befogadtatok... ".